

Sygn. akt I C 2106/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR J. G.

Protokolant : Inspektor E. D.

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 r. w Zgierzu na rozprawie

sprawy z powództwa **Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.**

przeciwko **A. F.**

o zapłatę

1. zasądza od A. F. na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 2.951,72 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt jeden 72/100 złotych) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP rocznie od dnia 16 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, z ograniczeniem wysokości odsetek do wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, oraz kwotę 1.300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
2. nadaje wyrokowi w punkcie 1. rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 2106/16

UZASADNIENIE

W dniu 16 sierpnia 2016 roku Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł przeciwko A. F. pozew do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zapłatę kwoty 2.951,72 złotych wynikającą z tytułu umowy bankowej zawartej przez pozwanego z poprzednim wierzycielem wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia powództwa. Wniósł również o zwrot kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Na dochodzoną pozew kwotę złożyły się: kwota należności głównej wynikająca z ugody zawartej z pozwanym w wysokości 2.803,49 złotych oraz skapitalizowane odsetki umowne wraz z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

(pozew – k. 2 - 11)

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania do tutejszego sądu.

(postanowienie – k.12)

Przed Sądem Rejonowym w Zgierzu powód poparł powództwo składając podpisany pozew na urzędowym formularzu.

(pozew – k. 16 -18)

Na rozprawie w dniu 16 listopada 2016 roku pozwany uznał powództwo, nie kwestionując wysokości dochodzonego roszczenia. Oświadczył, iż po zawarciu ugody z powodem zapłacił 2 raty po 70 złotych i poza tym dodatkowo 20 złotych. Wniósł o rozłożenie dochodzonej należności na raty.

(protokół – k. 57)

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 6 kwietnia 2012 roku A. F. zawarł z S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. umowę bankową o numerze (...) o kredyt oraz limit i kartę EURO MasterCard. Na wniosek pozwanego bank zobowiązał się udzielić pozwanemu nieodnawialnego kredytu ratalnego na cele niezwiązane bezpośrednio z działalnością gospodarczą lub zawodową kredytobiorcy, a także kredytu odnawialnego na cele konsumpcyjne, jak również wydać kartę płatniczą EURO MasterCard. Całkowita kwota kredytu wyniosła 2.279 złotych. Kredyt miał być spłacony w 20 ratach, z czego pierwsza rata w wysokości 135,40 złotych, zaś następne raty po 134,40 złotych. W § 15 umowy odsetki umowne zostały określone w wysokości czterokrotności stopy odsetek kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

(okoliczność bezsporna, nadto poświadczona kserokopia umowy pożyczki – k. 42 - 47)

W dniu 17 kwietnia 2015 roku S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. zawarła z Prokurą Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność wynikająca z umowy (...) z dnia 6 kwietnia 2012 roku.

(bezsporne, nadto potwierdzona kserokopia umowy przelewu wierzytelności – k. 23 – 26, wyciąg z załącznika do umowy cesji – k. 27)

W dniu 25 września 2015 roku Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. zawarł z A. F. ugodę na czas oznaczony od 25 września 2015 roku do dnia 25 stycznia 2017 roku. A. F. uznał dług wynikający z umowy zawartej w dniu 6 kwietnia 2012 roku z (...) Spółką Akcyjną i zobowiązał się do spłaty kwoty 3.056,36 złotych w ratach, na co Fundusz wyraził zgodę. Pierwsza rata miała być spłacona do dnia 25 września 2015 roku w kwocie 180 złotych, kolejnych 15 rat miało być płatnych do dnia 25 każdego miesiąca w kwotach po 180 złotych, zaś ostatnia rata w kwocie 176,36 złotych miała być płatna do 25 stycznia 2017 roku. Powód zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia ugody w przypadku opóźnienia w płatnościach stanowiącego równowartość dwóch pełnych rat ugody z zachowaniem siedmiodniowego terminu wypowiedzenia.

(okoliczność bezsporna, nadto poświadczona za zgodność kserokopia ugody – k. 28 – 29)

W dniu 23 listopada 2015 roku strony zawarły porozumienie do ugody z dnia 25 września 2015 roku. Spłata kwoty w wysokości 3.494,43 złote miała nastąpić w 48 ratach po 70 zł miesięcznie począwszy od 23 listopada 2015 roku oraz jednej w wysokości 134,43 płatnej w dniu 30 listopada 2019 roku. Rzeczywista kwota oprocentowania wyniosła 9,37 %.

(okoliczność bezsporna, poświadczona kserokopia porozumienia do ugody – k. 30-32)

W dniu 19 maja 2016 roku powód wypowiedział ugodę zawartą w dniu 25 września 2015 roku z uwagi na brak spłaty 3 pełnych rat ugody w terminach w ugodzie określonych. Pozwany spłacił jedynie dwie pełne raty i część jednej w wysokości 20 zł. Powód poinformował również pozwanego, iż upływ okresu wypowiedzenia spowoduje wymagalność całej kwoty kapitału ugody wraz z odsetkami umownymi, a zatem pozwany będzie zobowiązany do zapłaty kwoty 2.909,67 złotych.

(okoliczność bezsporna, wypowiedzenie ugody – k.33)

Powód, reprezentowany przez (...) S.A. wezwał pozwanego do spłaty zadłużenia w wysokości 2.932,57 złotych do dnia 29 lipca 2016 roku.

(okoliczność bezsporna, wezwanie do zapłaty – k. 34-34v)

Pozwany obecnie nie jest nigdzie zatrudniony. Jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Z zawodu jest dekarzem, ale z powodu wypadku nie pracuje w zawodzie bo nie może dźwigać i chodzić po dachach. Utrzymuje się z prac dorywczych. Małżonka pozwanego również nie pracuje i nie uzyskuje dochodów, podejmuje próby uzyskania zasiłku z opieki społecznej.

(okoliczność bezsporna, oświadczenie pozwanego – k. 57)

Ustalony stan faktyczny jest bezsporny, bowiem pozwany przyznał okoliczności faktyczne wynikające z pozwu i załączonych do niego dokumentów oraz kopii dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Roszczenie o zasądzenie na jego rzecz kwoty 2.951,72 zł powód wywodzi z umowy kredytu zawartej przez pozwanego z poprzednim wierzycielem, której poświadczona za zgodność kserokopia została załączona do akt sprawy. Zarówno fakt istnienia należności, jak również jej wysokość nie były kwestionowane przez pozwanego, który uznał powództwo. Powód załączył również do akt sprawy kserokopie umowy przelewu wierzytelności, jak również kserokopie zawartej z pozwanym umowy, porozumienia do umowy, jak również wypowiedzenia umowy.

Stosownie do art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. 2015/128), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zawarta z pozwanym umowa jest jedną z form umowy kredytu i oczywistym jest, że pozwany uprawniony był do wykorzystywania środków do wysokości przyznanego limitu na zasadach określonych w umowie zawartej z bankiem w dniu 6 kwietnia 2012 roku. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, jak również z zobowiązania wynikającego z późniejszej umowy zawartej z powodem, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek umownych.

Powództwo zasługiwało zatem na uwzględnienie w całości, wobec czego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 2.951,72 zł.

Jednocześnie Sąd nie uwzględnił wniosku A. F. o rozłożenie świadczenia na raty z uwagi dotychczasowy sposób regulowania zobowiązania przez pozwanego i wysokie prawdopodobieństwo braku spłaty należności. Trudna sytuacja finansowa pozwanego jest jedną z okoliczności, które mają znaczenie dla oceny czy występuje "szczególnie uzasadniony wypadek" w rozumieniu art. 320 k.p.c.. Nie jest to jednak okoliczność, która ex lege implikuje zastosowanie tej instytucji. Przeciwnie, fatalna, nie rokująca poprawy sytuacja finansowa pozwanego przemawia za odstąpieniem od rozłożenia świadczenia na raty, gdyż z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, iż nie doprowadzi to do dobrowolnego wykonania zobowiązania, a tylko odroczy uzyskanie przez wierzyciela tytułu egzekucyjnego. Pozwany miał możliwość spłacenia zaległości w ratach po 180 zł, a nawet po 70 zł miesięcznie dzięki ugodzie zawartej z powodem, ale szansy tej nie wykorzystał, co dodatkowo przemawia przeciwko możliwości zastosowania dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c..

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. O obowiązku zapłaty odsetek od należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 359 § 1 k.c., art. 481 § 1 i § 2¹ k.c. oraz art. 482 k.c., zasądzając odsetki umowne w przewidzianej

umową wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wytoczenia powództwa tj. 16 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, z ograniczeniem wysokości odsetek do wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca proces zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Biorąc powyższe pod uwagę sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.300 złotych, na którą złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 100 zł (37 złotych uiszczone w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie i 63 złote uiszczone w tutejszym sądzie) oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 1200 złotych na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 roku).

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego. Mając powyższe na względzie, Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.